

L'ENTREVISTA

PER: PERE MAGRIÀ I POU

Com tothom va veient, a les meves entrevistes a LAPILASTRA va sortint gent de tota mena, des de Senadors, mestres nacionals, personatges populars dintre el poble, gent que fa política, etc.; i tan sols puc dir que m'he trobat amb una sola persona que m'hagi dit que NO, però he de dir, que respecto la seva opinió per damunt de tot.

Per augmentar el nombre de diversitats, porto en el mes de Febrer un COL·LECCIONISTA. En JOAQUIM ARBAT I TORRENT, que aquest és el nom de l'entrevistat, podríem dir que és un col·leccionista empedreït, ja que posseeix col·leccions de tota mena, i de les coses més insòlites. Per nomenar-ne unes quantes direm que col·lecciona: SEGELLS, MONEDES, GOIGS, CLAUERS, POSTALS DE FLORS, SOLDATS DE PLOM, FAIXES DE CIGARS, RETALLS DE DIARIS, MINERALS I PEDRES, ETC. ETC., així com també guarda una gran quantitat de CARGOLS DE MAR I TERRESTRES i d'altres coses que ja ni jo me'n recordo.

De totes maneres el plat fort de les seves col·leccions és el Segell de Correus, és a dir, la Filatèlia. Durant el llarg curs de l'entrevista, m'ha mostrat tot un gran repertori de llibres i albums on hi guarda amb gran afició i cura, tot un conjunt de segells de tot el món, que va fer que l'entrevista s'allargués fins a altes hores tot contemplant les col·leccions que anomeno.

Ell no és originari de Bescanó, sinó que és un bescanoni d'adopció, però ja totalment integrat al poble. Per tots és coneguda la seva feina de massatgista del nostre equip de futbol, i al mateix temps, és vocal de la Junta. Però passem ja a conèixer-lo més profundament, preguntant-li:

— Com va ser que vingués a viure a Bescanó?

— Jo vaig néixer a LES ANSIES. D'allà en vaig allunyar-me a l'edat de 12 anys, ja que vaig tenir la desgràcia de quedar orfe i amb

6 germans més. Vaig fer l'aprenentatge de flaquer a Sant Feliu de Pallarols i més tard a Girona, Breda, i finalment Barcelona. Fou allà on vaig conèixer uns senyors que els considero més que si fossin de família, ja que em varen

acollir a casa seva i em consideren com un fill. La meua arribada a Bescanó, va ser deguda a conèixer la que avui és la meua dona, en un temps vaig treballar a Girona, concretament a can Bellsolà.

— Vares trobar feina de seguida a Bescanó?

— Doncs, sí. Vaig començar treballant a Can Ventura, i més tard a la fleca d'en Rafel. Tant en un lloc com en l'altre m'hi vaig trobar molt bé. Tots em consideraven com si fos de la pròpia família. Llavors em vaig casar i vaig començar a treballar a la Grober, i fins ara.

— Bé. Parlem ara de les teves col·leccions. Com va ser la teua afició per aquest passatemps?

— Les col·leccions sempre ja des de petit m'han interessat, però diguem que la més forta és la de SEGELLS. Tinc complert tot el segon centenari, és a dir, des de l'any 1950, i molts també del primer centenari. Aquesta afició em va venir ja als 7 anys, junt amb col·leccionar caps de cerilles.